

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a Jutasi & Társai Ügyvédi Iroda tagjaként eljáró dr. Szalay Péter ügyvéd által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek - a Dr. Németh L. Zsolt Ügyvédi Iroda tagjaként eljáró dr. Németh L. Zsolt ügyvéd által képviselt alperes neve „v.a.” (alperes címe) alperes ellen személyhez fűződő jog megsértésének megállapítása iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2009. április 15. napján kelt 26.P.25.060/2008/3. számú ítélete ellen az alperes részéről 4. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

Ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg - 15 napon belül - a felperesnek 10.000 (Tízezer) forint plusz áfa összegű fellebbezési eljárási költséget, míg az államnak felhívásra 24.000 (Huszonnégyezer) forint fellebbezési eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A felperes a ... Párt alelnöke, korábban volt titkosszolgálatokért felelős tárca nélküli miniszter. Az alperes kiadásában megjelent ... című napilap 2008. szeptember 17-i száma „Kormánytagot is megfigyelhettek?” című cikke „... közeli nevek” címmel kiemelt írásában azt közölte, hogy „Nem sokat segít a ...nek az sem, hogy felperes neve - egy darabig titokminiszter - 2003-ban kijelentette: nem bíznak az állambiztonsági szervezetben, megalakítják sajátjukat”.

A felperes keresete alapján az újságcikkben foglalt ezen valótlan tényállítás miatt a Fővárosi Bíróság 19.P.632.332/2005/3. számú jogerős ítéletével az alperes kiadásában megjelent lap szerkesztőségét helyreigazítás közlésére kötelezte.

A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy a valótlan tényállítás közlésével az alperes megsértette a felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát, kérte az alperes kötelezését a jogsértés abbahagyására, illetve a további

jogsértéstől való eltiltásra, közlemény formájában történő elégtétel adására és 650.000 forint nem vagyoni kártérítés kamatokkal történő megfizetésére. Az elégtétel adását oly módon kérte, hogy az alperes az általa kiadott újságban, a jogsértés miatti sajnálkozásának is hangot adva tegye közzé a keresetnek helytadó ítélet rendelkező részét. Előadta, hogy a sérelmezett kijelentés valótlan, ilyen kijelentést a felperes nem tett. Arra hivatkozott, hogy a valótlan tényállítás alkalmas arra, hogy a politikusi tevékenységet vállaló felperes téves, hátrányos megítélését eredményezze, a felperes közszereplőként sem köteles tűrni a hátrányos megítélést kiváltó valótlan tényállítást. Nem vagyoni kárigénye tekintetében előadta, hogy lakossági fórumokon, illetőleg párttársai előtt rendszeresen magyarázkodnia kellett az alperes által neki tulajdonított kijelentés miatt.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Hivatkozott arra, hogy a 2008. szeptember 20-ai lapszámban már eleget tett a felperes sajtó-helyreigazítási kérelmének, egyebekben a sérelmezetthez hasonló közlések más lapokban is megjelentek. A felperes maga több interjúban célzott arra, hogy más adatbázisból is meríti információit, és hasonló tartalmú felperesi megszólalást tartalmaz a ... egyik száma és az MTI híradatbankja is. Álláspontja szerint ezekből a nyilatkozatokból az állapítható meg, hogy a felperes a nemzetbiztonsági szervekben nem bíz, ennek alapján vont le az alperesi újság a sérelmezett következtetést. Hivatkozott arra, hogy a felperes személyéről az alapvetően elterjedt vélekedés, hogy konfrontatív személyiség, így a cikk közlésével számára különösebb jogsértés nem valósult meg. Eltúlzottnak találta a nem vagyoni kártérítés összegét is, ezzel kapcsolatos sérelmeit a felperes nem igazolta.

Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát, az általa kiadott ... című napilap 2008. szeptember 17-ei számában a „Kormánytagot is megfigyelhettek?” című cikk azon közlésével, amely szerint a felperes 2003-ban kijelentette: „nem bízunk az állami nemzetbiztonsági szervekben, megalakítjuk sajátunkat”. Kötelezte az alperest a hasonló jellegű jogsértések abbahagyására, és eltiltotta ezen magatartások tanúsításától. Kötelezte, hogy magánlevél formájában adjon elégtételt a felperesnek a jogsértés elismerésével, és sajnálkozásának kifejezésével, valamint, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 300.000 forintot, és ennek 2008. szeptember 17-étől a kifizetésig járó törvényes mértékű kamatait. Úgy rendelkezett, hogy költségeiket a felek maguk viselik, kötelezte a felperest és az alperest, hogy külön felhívásra fizessenek meg az államnak személyenként 19.500 forint le nem rótt kereseti illetéket, míg ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

Ítéletének az indokolásában kifejtette, hogy a sérelmezett tényközlés arra utal, miszerint létezik egy olyan adatbázis, amely jogszabályi felhatalmazás és felügyelet nélkül a felperes, illetve a felperes pártja által igénybe vehető, egy ilyen tevékenység azonban az alkotmányos berendezkedéssel szembeni tevékenységnek minősülne. Az alperes által hivatkozott egyéb sajtómegjelenések nem jelentik, hogy ez a tényállítás valós, és a felperes az újságcikkekben foglalt tényközlést megtette volna. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság a jogsértés tényét

a Ptk. 84. § (1) bekezdés a) pontja alapján megállapította, b) pontja szerint az objektív jogkövetkezmények alkalmazásával eltiltotta az alperest a további jogsértéstől és annak abbahagyására is kötelezte, figyelemmel arra, hogy hasonló tartalmú közlés miatt a bíróság korábban már elmarasztalta az alperest. Megalapozottnak bizonyult az elégtétel adására [c) pont] irányuló kereseti kérelem is, amit az elsőfokú bíróság a sajtó-helyreigazító közlemény megjelenésére figyelemmel elegendőnek talált magánlevél formájában teljesíteni. Megállapította az elsőfokú bíróság, hogy a sérelmezett közlés a felperes személyét hátrányosan befolyásolhatta, s mivel a nem vagyoni hátrányra vonatkozóan a felperes külön bizonyítási indítványt nem tett, a bíróság e tekintetben a köztudomásra támaszkodott, amit a Pp. 163. § (3) bekezdése alapján vett figyelembe. Értékelte, hogy a közlés súlyos hátrányt a felperes közmegítélésében nem okozott, a neki tulajdonított idézet más közléssel össze nem kapcsolva a politikai közbeszédben nem jelentős. Arra is figyelemmel volt, hogy a felperes nyilatkozataiban, megszólalásaiban nem ritkán maga is élesen fogalmaz. Mindezen sérelmekkel arányban állóként az elsőfokú bíróság a felperest illető nem vagyoni kártérítés összegét 300.000 forintban találta megalapozottnak. A perköltségről a Pp. 81. § (1) bekezdésének 2. fordulata alapján határozott úgy, hogy a felek maguk viseljék a költségeiket, és a kereseti eljárási illeték viselését is egyenlő arányban hárította a peres felekre.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes élt fellebbezéssel, annak megváltoztatását és a kereset elutasítását kérve. Álláspontja szerint az újságcikk sérelmezett mondata nem sérti a felperes személyiségi jogait, ugyanis az csak egy, a felperes által korábban megtett kijelentésből levont következtetés. Álláspontja szerint az általuk az MTI híradatbankjából az elsőfokú eljárásban csatolt iratok alkalmasak annak bizonyítására, hogy az alperes a felperes megnyilvánulásaira tekintettel nem alap nélkül vonta le a sérelmezett következtetéseket. Mindezek alapján a felperes személyiségi jogai nem sérülhettek, hiszen korábban ő maga tett olyan kijelentéseket, melyekből a sérelmes mondattal egyenértékű következtetések vonhatók le. Személyiségi jogsérelem hiányában a nem vagyoni kártérítés megalapozottságát is vitatta, amennyiben viszont a jogsértés mégis megállapítható volna, az EBH 2000. 302. számú határozatára hivatkozott, amely szerint téves az az álláspont, hogy a személyhez fűződő jog megsértése esetén a sérelmet szenvedett személy anélkül, hogy bármiféle hátrány bekövetkeztét állítaná és bizonyítaná, a bíróság által becsült összegben meghatározandó nem vagyoni kártérítésre automatikusan igényt tarthatna. Nem elegendő köztudomású tényként kezelni a felperest ért nem vagyoni károk bekövetkeztét, arra nézve a felperesnek bizonyítási indítványt kellett volna tennie. Hivatkozott arra, hogy a felperes közszereplő, köztudomású, hogy megnyilvánulásai alkalmával maga is élesen fogalmaz és gyakran kerül a sajtó kereszttüzébe, ezért nehezen határolhatók el a személyét hátrányosan befolyásoló saját maga és mások által tett közlések hatásai a felperes személyének megítélésére. Az okozati összefüggés és az összecszerűség vizsgálatakor ugyancsak figyelemmel kell lenni arra, hogy a felperes maga is tett olyan nyilatkozatokat, melyekből a sérelmes mondattal egyenértékű következtetések vonhatók le, mindezek alapján a nem vagyoni kártérítés összegét

az elsőfokú bíróság által megállapított csökkentett mértékben is eltúlzottnak találta. A jogsértés hiányára figyelemmel az objektív jogkövetkezmények alkalmazásának sincs helye.

Az alperes fellebbezése alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a tényállást a szükséges mértékben feltárta, a Fővárosi Ítéltábla az arra alapított következtetéseivel is egyetértett. A fellebbezésben foglaltakra tekintettel kiemeli a Fővárosi Ítéltábla, hogy bár a felperes közszereplő, a hátrányos megítélését eredményező valótlan tényállítások közlését közszereplőként sem köteles tűrni, és a sérelmezett kijelentés az elsőfokú ítéletben kifejtettek szerint alkalmas arra, hogy a felperes megítélését negatívan befolyásolja. Az elsőfokú bíróság által a jogsértés jogkövetkezményeként a felperes javára megállapított nem vagyoni kártérítés nem a köztudomású tényeken, hanem a felperes azon - politikusi szerepvállalásával járó kötelezettségeiből fakadó - életszerű előadásán alapul, hogy lakossági fórumokon, illetve párttársai előtt rendszeresen magyarázkodnia kellett a neki tulajdonított kijelentések miatt. Az ilyen módon bekövetkezett nem vagyoni hátránnyal az elsőfokú bíróság által megállapított, a keresethez képest mérsékelt kártérítési összeg arányban áll, annak megváltoztatására ezért nem volt mód.

A Fővárosi Ítéltábla mindezek alapján az elsőfokú bíróság ítéletét az előzőekben foglalt indokolásbeli pontosítással, egyebekben helyes indokai alapján a Pp. 253. § (2) bekezdésében foglaltak értelmében helybenhagyta.

Az eredménytelenül fellebbező alperes a Pp. 239. §-án keresztül érvényesülő Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles megfizetni a felperes jogi képviseletéért a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2), (5) és (6) bekezdéseiben és a 4/A. §-ban foglaltak szerint, az Itv. 39. § (3) bekezdés c) pontja alapján meghatározott pertárgy érték alapulvételével, és a végzett munkával arányosan megállapított, áfával növelt fellebbezési eljárási költséget, valamint az Itv. 46. § (1) bekezdése szerinti, az államnak járó fellebbezési eljárási illetéket [6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdés, 15. § (1) és (3) bekezdés].

Budapest, 2009. december 9.

Dr. Sághy Mária s.k.
a tanács elnöke

Dr. Varga Edit s.k.
előadó bíró

Dr. Hegedűs Mária s.k.
bíró